

MUZEUL DE ARTA VIZUALA GALATI

STR. TECUCI NR.7 Bloc V3 COD 800120, E-MAIL office@mavgl.ro
tel. 004/0236/413452; fax: 004/0236/312502

cela
NEAMTU

silvia
RADU

maria
CONSTANTINESCU

CONFESIUNI

Confesiunile unor doamne Confesiunea unui domn

Doamnele sunt Cela Neamțu, Silvia Radu, Maria Constantinescu, plasticiene de excepție. Domnul este Gheorghe Andreescu care anul acesta împlinește 30 de ani și 40 de de experiență muzeografică și plastică.

Confesiunea *ferestrelor înțelese pentru " aici" și " dincolo"* (Cela Neamțu), *a îngerilor sub semnul inspirației și al rigurozității de exprimare* (Silvia Radu), *a sticlei și oglinzii care împlinește spațiul magic* (Maria Constantinescu) și-au găsit locul la Muzeul de Artă Vizuală Galați prin mărturisirea lui Gheorghe Andreescu.

S-a realizat o confesiune de ansamblu prin prezența pe simezele Muzeului nostru, a lucrărilor unora dintre cele mai actuale slujitoare ale artei care au acceptat ideea unui *tânăr de 30 de ani și ...*

Dr. Dan Basarab Nanu
Manager
Muzeul de Artă Vizuală Galați

De ce “Confesiuni” și de ce un titlu care ne îndeamnă mai cu seamă spre un act de meditație, de satisfacție literară sau filozofică?

De ce “Confesiuni” și de ce acum, când majoritatea creștinilor se pregătesc să întâmpine cu evlavie Sărbătorile Pascale, Învierea Domnului purificând toate gândurile și acțiunile noastre în concordanță cu măreția importantului eveniment?

De ce “Confesiuni” și de ce o reunire într-o expoziție la Muzeul de Artă Vizuală din Galați a trei dintre cele mai cunoscute, prolifiche și rafinate artiste contemporane la care credința este deopotrivă spirituală și lumească?

La aceste întrebări a trebuit să răspund atunci când am decis ca primăvara expozițională de la Galați, de la muzeul nostru să aibă capacitatea de a oferi publicului și în general tuturor celor care ne vizitează un mod de gândire modernă a tuturor eforturilor de creație sintetizate în expresia și idea plastică a unor lucrări de o idubitabilă valoare. În ciuda diversităților tematice și tehnologice, a modului de expresie, a materialelor folosite, cele trei artiste Cela Neamțu,

Silvia Radu și Maria Constantinescu intră într-o rezonanță deplină, aproape mistică, conflictul dintre tradițional cu toate resursele sale de tehnică și tematică și actul novator fiind inteligent filtrat de atributele spiritualității contemporane.

Artistă cu rezonanță emblematică pentru cultura plastică românească Cela Neamțu expune acum la Galați (prezența ei aici fiind una foarte familiară) un set de lucrări de mici dimensiuni, multe dintre ele creație de ultimă oră întregind astfel un mod ilustru seria preocupărilor sale în domeniul tapiseriei. Ce poate fi mai convingător și nu numai pentru mine în alegerea făcută decât ilustrarea următorului eveniment: era în 2006 când am avut onoarea să însoțesc delegația română la Paris la Expoziția Internațională de la Grand Palais, atunci când Celei Neamțu îi se conferea medalia de aur pentru tapiserie. Atunci mi-am întregit imaginea simbol caracteristică unui mare artist. Emoția și mândria de atunci le resimt și acum când am prilejul să lucrez cu formidabilul material creativ al artistei. Sunt dominat de căldura și materialitatea lucrărilor de tehnica ireproșabilă și de imaginația făuritoare de compoziții monumentale indiferent de dimensiunile acestora.

În urmă cu câțiva ani ne aflam într-o vizită de lucru împreună cu Mariana Cocoș și Dan Basarab Nanu la atelierul Pangratti din București. Am avut fericirea să fim invitați în atelierul de lucru al Silviei Radu. Am rămas foarte impresionați în fața unui atelier plin de lucrări pregătite a face obiectul unor importante expoziții interne și internaționale - una de mare răsunet în Belgia la Bruxelles. Era ca un fel de Grădină cu Îngeri; de fapt această sintagmă apaținându-i lui Dan Hăulică avea să fie port-drapelul viitoarelor expuneri, era o confirmare a preocupărilor și frământărilor artistei, o confirmare a spiritului ce creează o uimitoare unitate stilistică și compozițională. Cunoscută și recunoscută ca sculptor, pictor, ceramist, desenator, având capacitatea și subtilitatea de a ne transmite nu numai imagini și obiecte ci și sentimente toate răspunzând pretențiilor și exigențelor atât din partea criticii cât și a marelui public Silvia Radu este un nume ilustrativ pentru gândirea plastică contemporană, pentru modernismul și necesitățile spirituale ale epocii.

Pe Maria Constantinescu am cunoscut-o departe de București. Ne aflam în tabăra Internațională de creație UNESCO din Croația, La Zadar pe Coasta Dalmată. Eram într-un grup de patru artiști ce reprezentau România. Aveam menirea de a ilustra frumusețile locului, să participăm la un performance colectiv cu ocazia zilei drapelului Croației și al UNESCO, apoi să participăm la o expoziție la Clubul Nautic împreună cu ceilalți artiști invitați din Europa. Lucrările Mariei Constantinescu m-au impresionat prin caracterul lor cu totul ieșit din sfera reprezentării celorlalți expozanți, artista observând natura înconjurătoare și ilustrând-o într-o manieră personală dominată parcă de respectul suprem în fața existenței noastre, de puterea și dominația Făuritorului într-o interesantă îngemănare - mistic și real - palpabilul material și efemer.

Reuniunea celor trei pe simezele muzeului nostru alături de “Confesiunile” acestora nu numai în actul de creație ci și în plan teoretic deschide o nouă poartă de comunicare, dă o șansă în plus posibilităților de informare asupra vastului câmp de execuție și gândire din Arta Contemporană Românească.

Gheorghe Andreescu
muzeograf, artist plastic

Cela Neamțu s-a născut pe data de 16 iulie 1941 în localitatea Picioarul Lupului, județul Iași. Între 1960 –1966 a urmat cursurile Institutului „Nicolae Grigorescu” din București, Secția Arta textilă iar din 1970 este membră a Uniunii Artiștilor Plastici din România.

În anul 1990 devine membru corespondent al E.T.N. (European Textile Network).

În 1990 devine membru corespondent al E.T.N. (European Textile Network). Tot în 1990 este aleasă membră a I. T. N. E. T. (International Textile Network).

Expoziții personale: 1969, 1973, 1976, 1982, 1988, 1993, 2000, București; 1974, 1993, Iași; 1988, Botoșani; 1993, Constanța, Buzău, Bârlad, Vaslui; 1994, Brăila; 1983, 1988, Düsseldorf, Veldert, Hilden, Bad Oeynhausen (Germania); 1988, Roma (Italia); 1991, Ashkelon (Israel); 1992, Soissons (Franța); 1995, Sofia (Bulgaria); 1997, New York, Washington D.C. (SUA); 2004, Tel Aviv (Israel); 2005, Bârlad; 2006, Muzeul de Artă Vizuală Galați;

2007, Muzeul de Artă Craiova; 2008, Galeria „Dana” Iași, Galeria „Tonitza” Bârlad, Galeria „Orizont” București; 2009, Muzeul de Artă Buzău; 2010, Vision Centre in Cork-Irlanda, Fălticeni; 2011, Galeria “Dialog” București, Galeria “Mall Moldova” Iași; 2012, Galeria “Frezia” Dej. 2015, Muzeul istoriei, culturii și spiritualității creștine de la Dunarea de Jos, Galați

Participări la concursuri internaționale: 1974, al 23-lea Festival de Artă Decorativă, Bronsgrave (Anglia); 1978, 1982, 1986, Cvadriena Artelor Decorative din Erfurt (Germania); 1983, a 7-a Bienală Internațională de Miniaturi Textile din Hanovra (Germania); 1984, Bienală Internațională de Miniaturi Textile, Tilburg (Olanda); 1985, a 5-a Trienală Internațională de tapiserie din Lodz (Polonia); 1987, a 13-a Bienală Internațională de Tapiserie din Lausanne (Elveția); 1988, a 8-a Trienală Internațională de Tapiserie din Lodz (Polonia); 1993, a 2-a Trienală Internațională de Tapiserie din Tournai (Belgia); 1993, a 4-a Trienală Internațională de Miniaturi Textile din Angers (Franța); 1994, 1997, 2000, 2003, Trienala Internațională de Tapiserie din București; 1999, 2000, Expoziție Internațională Virtuală I. T. N. E. T., Alaska (Statele Unite ale Americii); 2000: a 2-a Bienala Internațională de Flamuri, Szombathely (Ungaria); 2006, Salonul Artiștilor Plastici Francezi, ediția nr. 217, Grand Palais, Paris.

Premii: 1974, Premiul Uniunii Artiștilor Plastici din România pentru prototip; 1978 Premiul II pentru Tapiserie oferit de Ministerul Culturii; 1984, Premiul Uniunii Artiștilor Plastici din România pentru Tapiserie; 1986, Diplomă de Onoare la Cvadriena Artelor Decorative din Erfurt, Germania; 1987, Placheta la a 8-a Bienală Internațională de Arte din Valparaiso, Chile; 2000, Medalia Mihai Eminescu; 2001, Ordinul Național Serviciul Credincios în Grad de Comandor; 2003, nominalizată pentru Premiul Academiei Române; 2005, Premiul de Excelență din partea Patronatului Național Român; 2006, Medalia de Aur a Salonului Artiștilor Plastici Francezi, ediția nr. 217, Grand Palais, Paris; 2008, Premiul “Vasile Pogor” din partea primăriei orașului Iași; 15 decembrie 2011, ACADEMIA ROMÂNĂ acordă PREMIUL „ION ANDREESCU” în domeniul artelor plastice pentru ÎNTREAGA CREAȚIE doamnei CELA NEAMȚU.

cela
NEAMȚU

Scaunul Anei

Coloane de Piciorul Lupului

Ferestrele cerului

Ferestre pentru Z

Miniaturi textile

Haos și ordine

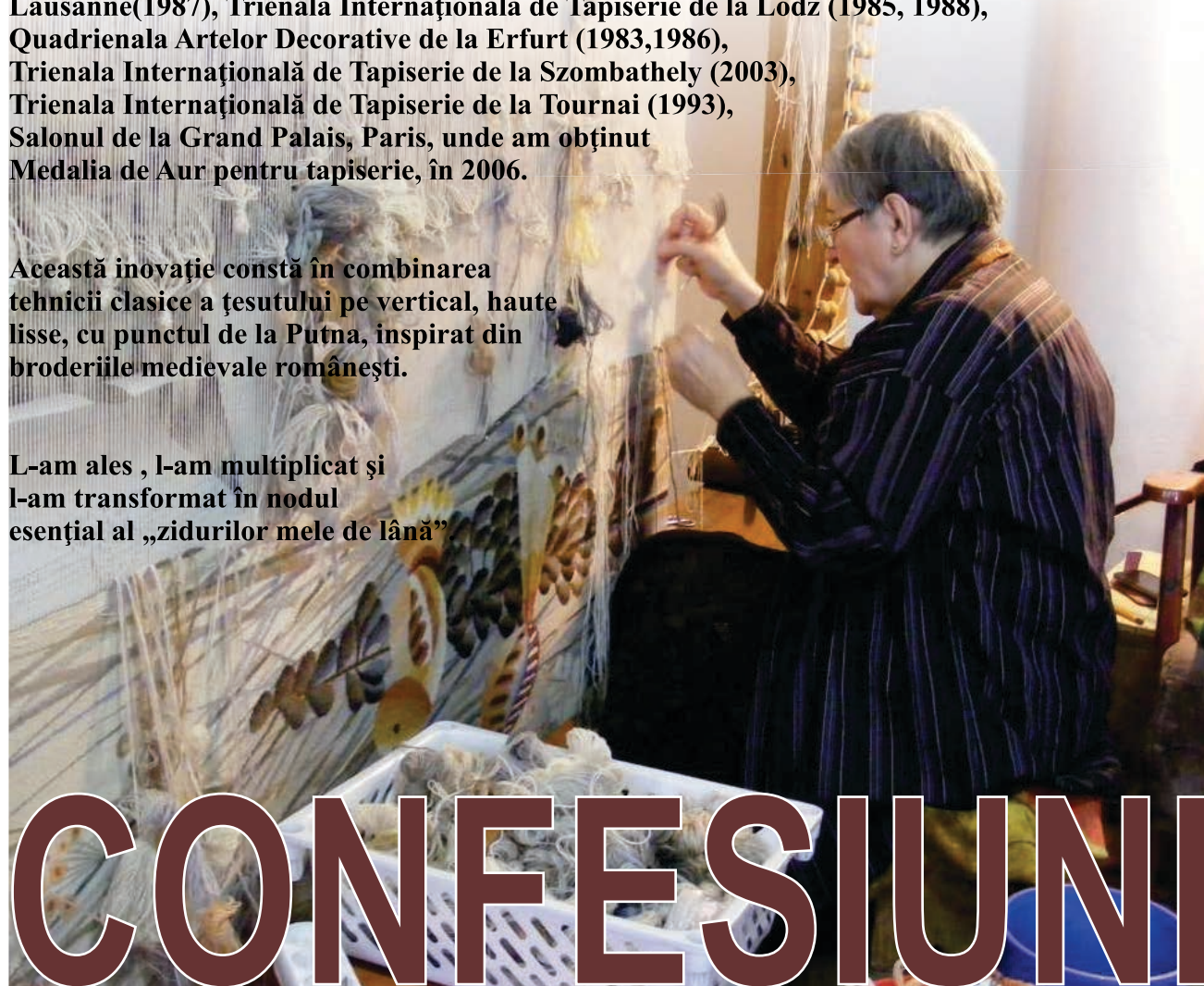
Mă numesc Cela Neamțu. Sunt artist plastic, membru al Uniunii Artiștilor Plastici din România și muncesc în București. Rădăcinile mele sunt adânc împlântate în solul natal. De câte ori simt nevoia să prind forțe noi, pentru o nouă lucrare, merg în satul în care m-am născut, așezat undeva printre colinele Iașului, la poalele unei păduri seculare.

Pentru un artist climatul natal este esențial, este seva existenței și inspirației lui. Pregătirea academică am făcut-o la București. După șase ani de studiu în domeniul artelor textile, m-am dedicat total TAPISERIEI. Am căutat să deslușesc secretul conviețuirii perfecte a firelor de urzeală cu cel al firelor de lână. Îmi place să spun că sunt un om obișnuit, care face lucruri neobișnuite. Muncesc cu smerenie pentru a dăruii frumuseți semenilor mei. Nu am cultul personalității pe care îl au de obicei artiștii. Pentru mine este important cultul muncii. Iubesc ceea ce fac și rodul activității creatoare. Muncesc până la epuizare, având conștiința lucrului bine făcut. În toate demersurile am căutat să păstrez dialogul permanent dintre tradiție și modernitate. Desenez, colorez, țes, brodez (punctul de Putna) și mă joc cu firul de lână până îl transform într-un miracol vizual. Mă strădui să păstrez echilibrul dintre „a păstra” și „a inova”.

Inovația spectaculoasă în structura textilă mi-a deschis porțile unor prestigioase întâlniri și concursuri internaționale precum Bienala Internațională de Tapiserie de la Lausanne(1987), Trienala Internațională de Tapiserie de la Lodz (1985, 1988), Quadrienala Artelor Decorative de la Erfurt (1983,1986), Trienala Internațională de Tapiserie de la Szombathely (2003), Trienala Internațională de Tapiserie de la Tournai (1993), Salonul de la Grand Palais, Paris, unde am obținut Medalia de Aur pentru tapiserie, în 2006.

Această inovație constă în combinarea tehnicii clasice a țesutului pe vertical, haute lisse, cu punctul de la Putna, inspirat din broderiile medievale românești.

L-am ales , l-am multiplicat și l-am transformat în nodul esențial al „zidurilor mele de lână”

CONFESIUNI

**Una din temele mele preferate este Fereastra. Dece fereastra?
Pentru că este cel mai decorativ element architectural
care poartă în el forma stilistică, un „înăuntru”
și un „înafară”, un „aici” și un „dincolo”.**

**”Înăuntru” și „aici” oarecum știu
ce înseamnă. Tăcute și misterioase
rămân „afară” și „dincolo”.**

**Pentru privitor acest dialog al formelor
este tulburător și provocator.
Tot spectrul de nuanțe
coloristice este trăirea
și starea mea de spirit.**

In atelier

**Cela Neamtu
15 Februarie 2010
Gruu, Romania**

Firele timpului din atelier

Interior la Gruu

Silvia Elena RADU s-a născut pe data de 30 iunie 1935 în satul Pătroaia.

Studii: Absolventă, în 1960, a Academiei de Arte Frumoase (Institutul de Arte Plastice “N. Grigorescu”), clasa profesorului Ioan Lucian Murnu.

Din 1961 expune la majoritatea expozițiilor anuale, municipale și ocazionale organizate de Ministerul Culturii și de Uniunea Artiștilor Plastici din România.

Expoziții personale / selecție: 1965, Expoziție la Sala Dalles, București; 1986, Expoziție de pictură la Muzeul de Artă din Constanța; 1989, pictură, sculptură, porțelan, Sala Dalles, București; 2003, Galeriile U.A.P. din Bistrița și Tg. Mureș; Biserica Evanghelică din Hernina; 2003, Muzeul de Artă, Cluj-Napoca, împreună cu Vasile Gorduz; 2007, Galeria Calina, Timișoara.

Expoziții de grup / selecție: 1979, Expoziția Bienalei de la Veneția; 1992, Expoziția U.N.E.S.C.O., Paris, împreună cu Mircea Corneliu Spătaru; 1998, Expoziția Internațională de la Budapesta, organizator Sorin Dumitrescu.

Lucrări de artă monumentală: 1965 - “Legenda Meșterului Manole” Parcul Herăstrău, București; 1986 - “Statuie comemorativă pentru eroii neamului”, satul Potlogeni; 1969 - “Sculpturi ambientale” stațiunea Costinești; 1971 - “Neptun”, sculptură de marmură, stațiunea Neptun; 1994 - “Sfântul Gheorghe” sculptură în bronz, piața Sf. Gheorghe, Timișoara.

Premii: 1968 - Premiul al II-lea pentru sculptură al Uniunii Artiștilor Plastici; 1974 - Premiul al II-lea pentru artă monumentală; 1999 - Premiul Expoziției Memorie și Proiect; 2003 - Premiul “Prometeus Opera Omnia” al Fundației Anonimul, împreună cu Vasile Gorduz.

Îngeri

silvia
RADU

Îngeri

Îngeri în peisaj

“Când am făcut o lucrare cu teamă, fără să mă încred în puterile mele, și m-am rugat la Dumnezeu să mă ajute, întotdeauna mi-a reușit mai bine decât altele pe care le făceam așa, într-un mod inconștient, negândindu-mă că eu sunt o neputincioasă și că numai Dumnezeu mă poate ajuta”.

Sculptura este o meserie foarte grea, extrem de grea! Sinceră să fiu, nu am fost un talent din ăsta... debordant. M-am format mai încet, dar când am făcut-o, a fost definitiv.

Inspirație? Când îți propui să faci ceva, automat vine și inspirația. Important este cum faci lucrarea respectivă. Pentru asta trebuie să știi meserie și te asigur că asta se învață foarte greu”.

Silvia Radu

Grădina cu îngeri

CONFESIUNI

... această ultimă lucrare monumentală a Silviei Radu a fost percepută ca fiind cea mai frumoasă sculptură dedicată Revoluției Române: “Lucrarea Sfântul Gheorghe a Silviei Radu nu poate fi nici uitată și nici abandonată. Și asta pentru că ea reprezintă, în afara oricărei îndoieli, nu numai un moment de referință al statuarului nostru de astăzi, ci și una dintre cele mai comprehensive și mai curajoase viziuni din spațiul tradiționalismului românesc de după momentul Paciurea și Brâncuși (...). Dacă unii dintre îngerii săi expresioniști descind evident din reprezentările fruste ale unei lumi pentru care ordinea vizuală nu este o practică, ci doar componenta strictă a unei irepresibile nevoi interioare, Sf. Gheorghe pare a coborî direct din tiparul fragil și ingenuu al unei icoane pe sticlă de Necula”.

Pavel Șuşară

În atelier

Data si locul nasterii:

1 aprilie, Stoenesti, jud Arges, Romania

Studii:

Academia de Arta "Nicolae Grigorescu" Bucuresti, Sectia Pictura monumentala- restaurare, clasa prof. Costin Ioanid

Afilatii:

Membra a Uniunii Artistilor Plastici din Romania

Membra a Academiei "Burchardt" din Italia si Elvetia

Fondatoarea si presedinta Fundatiei "Timp", Romania, pentru educarea copiilor prin meserii traditionale

Membra de onoare a Academiei Artelor Traditionale din Sibiu, Romania

Expozitii personale si de grup:

1986–2015

Galeria Galateea –Bucuresti; Institutul Italian de Cultura –Bucuresti; Academia Romana din Roma; Institutul Francez de Cultura –Bucuresti; Institutul American de Cultura –Bucuresti;

Saint–Brieux ,Franta; M.A.E. Sala "Gafencu" –Bucuresti; Catania –Italia; Muzeul National Cotroceni; Centrul Cultural Palatele Brancovenesti Mogosoia; Institutul Roman de Culura –Venetia; Ambasada Romana din Spania; Centrul Cltural al Pricipelui de Asturia –Madrid, Spania; "Curtea Veche" –Bucuresti; Palatul Parlamentului –Bruxelles, Belgia; Centrul Cultural San Fedele –Milano; Fundatia "Cini" –Venetia; Galeria Simeza –Bucuresti; Galeria Orizont –Bucuresti; Vila Minovici –Bucuresti; Calabria –Italia; Muzeul Taranului Roman –Sala Acvariu, Bucuresti; Muzeul Banatului –Timisoara; Palatul Parlamentului –Sala Brancusi, Bucuresti; 2015 Castel Gandolfo - Roma

Referinte si texte despre Maria Constantinescu:

N. Steinhardt –"Pescuirea minunata" in Ispita lecturii, 2000

Vasile Dragut –"Ferestre cu povesti" in Medalioane in cerneala, 1988

Francoise Bornardel –"Ange et esprits mediateurs" in Connaissance des religions, Franta

Giulio Carlo Argan ,Roma, Italia

Ricardo Barletta , Milano, Italia

Antiquariato: "Residance Nel Marais"-Paris, Franta

Paul Barba Neagra –Interviu acordat la Radio Romania, "Declaratii de iubire"- Franta

Alexandru Balaci, Constantin Prut, Bogdan Tataru Cazaban, Aurelia Mocanu, Corneliu Antim, Ada Maria Popa

Premii:

1988 – Caravaggio ,Roma, Italia

1998 – Ristori ,Roma

2009 – Premiu pentru originalitate – Bruxelles

,Belgia

Contacte:

w.w.w.mariasandconstantinescu.ro

maria.constantinescu19@yahoo.ro

+40773.987303

+40724.253283

maria CONSTANTINESCU

Viata

Începutul - Pomul vieții

Infernul, Paradisul, Purgatoriul - (Dante)

De ce pictez pe sticlă?

Am avut **MAREA** șansa de a ma naste la Stoenesti, Argeș, într-o casă mare, cu pereții groși de un metru, iar tăpșanul ferestrelor era locul meu de joacă. Ferestrele erau împărțite în multe pătrate, iar când geamurile se abureau, desenam pe ele Îngeri.

Rădăcini arhetipale

În atelier

Am aflat mai târziu că sticla este o materie vie, care după un timp devine mai densă jos și mai rarefiată sus, apoi dacă o întorci se schimbă. Este ca o clepsidră vie.

Mă obsedează sticla, deoarece pot să pictez bidimensional și să realizez a treia dimensiune; lăsând spații transparente, unde desenez sau pun hârtie, care să te ducă cu gândul la ceva... mișcare, curgere, liniște, neliniște... la un spațiu magic, îmbogățit cu foita de aur și argint. Nu întâmplător, ramele sunt ca niște casete. Realizez instalații. Compoziții spațiale, cu lumină.

Prin sticla transparentă pot să intru cu gândul în spațiul interior și să privesc spre exterior; pot să inventez povestea mea, ferestre către sufletele oamenilor și nu numai... către Dumnezeu. Se spune că unde este gândul, suntem și noi, sufletul și spiritul nostru. Am constatat că după rugăciune, mintea coboară în inimă, în suflet, se poate spune că pictăm cu sufletul, nu cu mintea; așa făceau și țărani iconari. Există rugăciunea iconarului.

Câteodată mătuiesc o parte din sticlă, unde - ceva – nu trebuie să se vadă în totalitate, ci discret, puțin, rafinat. Îmi place jocul dintre translucid și semiopac, între văzut și nevăzut, între arătat și ascuns, între mărturisire și tăcere. Oglinda mă ajută să împlinesc spațiul magic.... este un joc minunat.

**Organizarea expoziției și concepția catalogului:
Gheorghe Andreescu**

**Tehnoredactare computerizată:
Eduard Wischegg**

**Manager:
Dan Basarab Nanu**

**martie - aprilie
2016**

CONFESIUNI